

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Снежана П. Тодорова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20221100902128 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав в открито съдебно заседание, при закрити врата, на десети януари две хиляди двадесет и трета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар Снежана Тодорова, като разгледа търговско дело № 2128 по описа за 2022 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба на длъжника "А.Ф." ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц., за откриване на производство по несъстоятелност.

Молителят излага твърдения, че към момента дружеството не било в състояние да изпълни свои изискуеми и безспорни публичноправни задължения към държавата и общините, свързани с търговската му дейност по смисъла на чл. 608, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 607а, ал. 1 ТЗ. Това обстоятелство било видно от приложеното към молбата удостоверение за наличието или липсата на задължения по чл. 87, ал. 6 ДОПК, което установявало, че

дружеството има публичноправни задължения в общ размер от 92778,23 лева, които не могли да бъдат погасени поради липсата на финансови и други ликвидни активи. Молителят „А.Ф.“ ЕООД било неплатежоспособно и свръхзадължено и следвало да бъде обявено в несъстоятелност.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното.

Дружеството-молител е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, с капитал 10 лева, внесен изцяло, с основен предмет на дейност търговия.

От извършена служебна справка в И.И. се установява, че молителят „А.Ф.“ ЕООД не притежава права на собственост върху недвижими имоти. Справка в централизираната база за собственост върху МПС установява, че дружеството не е регистрирано и като собственик на ППС.

В производството е изготвено заключение на съдебно-финансово икономическа експертиза, което съдът кредитира като обосновано и съответно на останалите събрани в производството доказателства и въз основа на същото приема за установено следното.

Анализирайки балансовата структура на активите и пасивите, както и данните от отчетите за приходи и разходи, вещото лице обосновава два под-периода във финансово-икономическото развитие на търговеца: 2016 г. – 2018 г. и 2019 г. - 30.11.2022 г..

Активът на дружеството в периода 2016 г. – 2018 г. бележи постоянен ръст от 49000 лева до 121000 лева, като е напълно и изцяло концентриран в краткосрочната част – вземания (5 % - 6 % от актива) и основно парични средства (94 % - 95 % от актива), като не фигурират дори и материални запаси, което предполага много добър ликвиден профил и коефициент за обща ликвидност, както и съвпадащ такъв за бърза ликвидност – поради липсата на материални запаси. Съчетаването в този период на нарастване на балансово число, както и изцяло краткотрайния характер на активите е отличен показател за ликвидността на дружеството. Нарастването се дължи на отчитаните в периода положителни финансови резултати, като кумулативната печалба за трите отчетни периода 2016 г., 2017 г. и 2018 г., включително е 85000 лева. Обаче нетният марж, или рентабилността (съотношението между финансовия резултат – печалба и приходите на дружеството) намалява, което е сигнал за лошо управление на разходите, особено в период на нарастващи приходи.

Във втория условен период 2019 г. - 30.11.2022 г. сумата на общия актив флукутира без да оформя ясна тенденция, като същевременно не спада съществено. Тук отново основната част от активите са краткотрайни, като в баланса фигурират единствено ДМА за 1000 лева или едва 1 % от актива, като останалите 99 % са съсредоточени отново в краткотрайната част, като тя търпи леко реструктуриране, доколкото дружеството започва да поддържа и материални запаси от 2020 г. до 30.11.2022 г. за една и съща сума – 13000 лева. По отношение на ликвидността тук отново профилът на актива е много добър.

Собственият капитал на дружеството в периода 2016 г. – 2018 г. е с отлични стойности вследствие на отчитаните положителни финансови резултати, като представлява между 83 % и 88 % от финансирането на дружеството, което предполага много висока автономност и ниска задлъжнялост. Именно и поради нарастващите приходи, на 15.10.2018 г. търговецът е регистриран по ЗДДС на основание чл. 96 ЗДДС (дружеството подлежи на регистрация ако в последните 12 месеца преди текущия е достигнало оборот над 50000 лева).

Във втория условен период – 2019 г. – 30.11.2022 г., обратно на първия, дружеството се декапитализира тенденциозно, като стойностите на собствения капитал спадат драстично и достигат отрицателни нива – 2019 г. – 46000 лева (44 % от финансирането), 2020 г. – 1000 лева (1 % от финансирането), а през последните два обследвани отчетни периода – към 2021 г. и към 30.11.2022 г. той е отрицателен (- 9000 лева) и съответно (- 9 %) от финансирането, тоест дружеството изцяло губи автономността си в този период и задлъжнялостта му надхвърля 100 %, тоест задълженията превишават активите. Причините за това са няколко: на първо място, през 2018 г. едноличният собственик на капитала е разпределил 60000 лева печалба, тоест собственият капитал през 2019 г. е намалял с 60000 лева само от това разпределение. Собственият капитал спада от 100000 лева през 2018 г. на 46000 лева към края на 2019 г. и то при отчетена печалба през 2019 г. от 18000 лева, което означава, че 72000 лева от собствения капитал са заличени от 2018 г. до 2019 г., а са представени документи за разпределение само на сумата 60000 лева. През 2020 г. отново са разпределени дивиденди, за което са представени копия от протоколи с решения на едноличния собственик за общата сума от 48000 лева, което е основната причина, по баланс собственият капитал към края на 2020 г. да бъде 1000 лева, при положение, че във всички периоди от 2016 г. до 2020 г. дружеството отчита положителен нетен финансов резултат, който кумулативно за тези периоди възлиза на 107000 лева, а по документи е разпределило 108000 лева като печалба.

Друга причина за намаляващия собствен капитал, или по-скоро за липсата на ръст е намаляващата печалба спрямо приходите, или намаляващият нетен марж, който намалява трайно и през двата условни периода, което е ясен индикатор за лошо управление на разходите – ръстът на разходите пропорционално изпреварва ръста на приходите, което води до намаляване на пропорцията на печалбата от общия приход, или с други думи, намалява ефективността и рентабилността на дружеството.

Третата причина е, че въпреки, че през 2019 г. дружеството отчита най-високия си приход, след това той съществено намалява, а разходите тенденциозно се увеличават, като прави впечатление, че разходите за персонал се увеличават именно в периода на спад на приходите, което е извън икономическата логика, тъй като е разходен компонент, който би могъл да се контролира и е независещ от външни фактори като пазарни цени на доставки, инфлация и други.

Задълженията на дружеството (пасивът, намален с размера на собствения капитал) в периода 2016 г. – 2018 г. са концентрирани изцяло в краткосрочни задължения, което не би било положителен фактор за ликвидността, но тъй като задълженията са изключително ниски по размер, а именно едва 12 % - 13 % са задълженията на дружеството от общия пасив, при 100 % краткотрайни активи в периода, това по никакъв начин не влияе негативно на ликвидните показатели, напротив, същите са отлични. Но прави впечатление постоянното нарастване на публичните задължения.

Във втория условен период 2019 г. - 30.11.2022 г. вследствие на декапитализацията на дружеството, пропорцията на задълженията става 56 % през 2019 г. и достига 109 % в последните два обследвани периода (2021 г. и 2022 г.), което еднозначно води до извод за свръхзадлъжнялост и липса на автономност – пасивът е съставен изцяло от външно финансиране. Публичните задължения нарастват и са основното задължение в този период – при 16000 лева публични задължения към края на 2018 г., достигат 50000 лева към края на 2019 г. и 83000 лева според баланса към 2022 г..

Видна е тенденцията за намаляване на коефициента на обща ликвидност от изключително високи нива: 8,17 за 2016 г. до стойности по-малки от 1 към 2021 г. и 2022 г., което по икономическите стандарти и добрата практика са незадоволителни стойности, но следва да се отбележи, че не са драстично по-ниски от 1, а именно според баланса, 91 % от краткосрочните задължения би следвало да могат да бъдат погасени с наличните според баланса краткотрайни активи.

Приложеният към молбата опис на активите, а именно стоки (дрехи) за 12770,00 лева балансова стойност, както и вземане от едноличния собственик на капитала за 5580,79 лева съответства само частично на представените от счетоводството баланси и оборотни ведомости, **като разликата е съществена – 84000 лева касова наличност**, което променя изцяло ликвидността на дружеството. С оглед на твърденията в молбата по чл. 625 ТЗ, съдът приема, че „А.Ф.” ЕООД признава неблагоприятния факт на липсата на посочената касова наличност, което обуславя обща ликвидност от 0,160 (18000 лева /112000 лева).

Показателите за задлъжнялост и автономност са реципрочни и изводът в генералния случай е един и същ и от двата. Отново в генералния случай, те са с положителни стойности, като задлъжнялостта следва да е под 1, а автономността над 1, за да бъдат в сравнително здравословни в икономическия смисъл граници.

Оформена е ясна тенденция на увеличаване на показателя за задлъжнялост и намаляване на показателя за автономност, като в последните два периода (2021 г. и 2022 г.) те достигат отрицателни стойности, поради отрицателния собствен капитал. Причините за това са разпределянето на печалба при нарастващи основно публични задължения, по които няма никакви погасителни движения за целия обследван период. От 2016 г. до 30.11.2022 г. публични задължения само са натрупвани, без никакви индикации дружеството да полага усилия за погасяването им. Налице са влезли в сила и изискуеми задълженията на молителя „А.Ф.” ЕООД по ревизионен акт № Р-22221418007667-091-001/01.07.2019 г., който обследва задълженията по ЗДДС от 22.03.2018 г. до 30.11.2018 г. и е установил задължения за периода по ЗДДС за 8019,04 лева главница и 729,91 лева лихви.

Освен това, от НАП е представена справка за задълженията на дружеството-молител към дата 19.12.2022 г. за сумата от 73327,56 лева - главница и сумата 23395,85 лева - лихви или общо 96723,41 лева, като в тази сума са включени и сумите по посочения ревизионен акт, които се събират в производството по изпълнително дело № 170250006/2017 г..

Дружеството има нетно нарастване на задълженията към доставчиците, но има и погашения по тази разчетна сметка. Разчетите по заплати (персонал) са изцяло погасени, като крайното дължимо салдо е нула. По публичните задължения има начално салдо и кредитни обороти, тоест нарастване, както и липса на дебитни обороти, тоест никакви погашения. Към периода дружеството отчита положителен нетен финансов резултат (печалба), като в представената оборотната ведомост има нанесен допълнително данък печалба за 2610,49 (при финансов резултат по ОПР – 26000 лева печалба), който обаче не е отразен в отчета за приходи и разходи, също така и в баланса тези задължения за данък печалба не са отразени.

Обобщено, за периода 2016 г. - 30.11.2022 г. във всяка една от годините (с изключение на 2018 г.) е имало нетно нарастване на задълженията към доставчици, но и значителни кредитни и дебитни обороти – начислявания на задължения и погасяването им. Разчетите по заплати винаги започват и завършват годината с нулево салдо, тоест всички начислени заплати се изплащат в годината, като кумулативно за периода 2016 г. - 30.11.2022 г., според

оборотните ведомости, са начислени и изплатени възнаграждения за персонал в размер на 71764,81 лева. Има ясно изразена тенденция за увеличаване на разходите за заплати дори и във втория условен период, в който профилът на дружеството чувствително се влошава. Допълнително, начисляването на по-високи заплати води до начисляване на по-големи публични задължения за осигуровки, което утежнява дружеството в период на декапитализация, спадащи обороти и непропорционално увеличаване на разходите.

По публичните задължения във всички обследвани години има кредитни обороти, тоест нарастване, както има дебитни обороти, но те не са реално погашение, тъй като касят ДДС, тоест имало е справки-декларации с признат данъчен кредит. Крайното задължение по ЗДДС представлява нетираната разлика между ДДС за внасяне и ДДС за възстановяване, тоест двете се прихващат и това не е реален оборот. Съответно е налице пълно отсъствие на дебитни обороти, тоест никакви погашения на публичните задължения от 2016 г. до последно представените документи към 30.11.2022 г., което се потвърждава и от справка на НАП за наличие на непогасени публични задължения от 92778,23 лева.

Други доказателства от значение за разрешаване на молбата не са ангажирани.

Молбата на „А.Ф.” ЕООД с правна квалификация чл. 625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице - търговец, който твърди да е неплатежоспособен и свръхзадължен. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са две имуществени състояния на длъжника: 1). неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове търговци и 2). свръхзадълженост - специално основание, приложимо само спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ, каквото е и настоящото, като "А.Ф." ЕООД релевира искане за откриване на производство по несъстоятелност и поради наличието на това състояние.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Затова уеднаквената съдебна практика по чл. 290 ГПК, изразена в решение № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202 от 10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 143 от 16.10.2015 г. по т. д. № 937/2015 г. на ВКС, I Т. О. и други, приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Състоянието на неплатежоспособност следва да е налице към приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на търговеца в достатъчно продължителен период назад.

Както се посочи, неплатежоспособността е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ през отчетния период падеж. В конкретния случай, сам молителят признава, че отчитаните публичноправни задължения са с настъпила изискуемост, включително за събирането им е налице висящо изпълнително производство при публичен изпълнител, в рамките на което са наложени обезпечителни мерки.

Преценката за способността на предприятието да погаси тези задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципет е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би я преустановило. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност.

Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде трансформиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължения (текущите задължения) на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коефициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи се изключват материалните запаси. В настоящият случай "А.Ф." ЕООД отчита материални запаси – стоки на стойност 13000 лева, но няма данни за евентуалното им търсене на пазара.

Принципно за целия изследван период коефициентите за ликвидност на дружеството съответстват на референтните стойности, като коефициент на общата ликвидност от 0,91 принципно не обуславя извод за трайно състояние на неплатежоспособност. Този коефициент обаче е изчислен при отчитане на касова наличност, каквато по признание на молителя не е налице и при изключване на същата показателят на общата ликвидност, който достига стойност от 0,16 вече сочи на значително влошено финансово състояние. При това положение и с оглед констатираната от вещото лице декапитализация и пълна зависимост на дружеството от кредиторите, може да се приеме, че е налице трайна невъзможност търговецът-молител да погасява краткосрочните си задължения, която невъзможност не е преодоляна към приключване на устните състезания в настоящото производство и няма обективни причини, които да обуславят преодоляването ѝ.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежоспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС - в решение [№ 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г.](#), II т. о., [решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г.](#), II т. о., [решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г.](#), I т. о., решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и други, е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежоспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежоспособността. Или началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността.

Съдът приема, че към 30.11.2022 г. показателят за обща ликвидност е под референтната стойност от 1, а именно 0,16, като краткосрочните активи на "А.Ф." ЕООД не са били достатъчни за покриване на краткосрочните му парични задължения, тъй като от тези активи следва да бъде изключена отчетената по баланс касова наличност, с която към 2022 г. дружеството признава, че не разполага. Затова като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 30.11.2022 г., към която затрудненията на молителя имат траен характер и не представляват проявление на временни затруднения в дейността на предприятието, тъй като това състояние не е преодоляно до приключването на устните състезания.

В молбата на "А.Ф." ЕООД се претендира в условията на кумулативност да е налице и свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност, поради което ако това състояние предхожда неплатежоспособността, то ще е основаниято за откриване на производство по несъстоятелност, защото поглъща неплатежоспособността.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл. 742 ТЗ). В

решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I ТО, е указано, че за разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността, легално дефинирана в чл. 742 ТЗ, не е нужно задълженията да са изискуеми и за наличие на свръхзадълженост се преценяват и неизискуемите задължения. В случая обаче всички задължения на търговеца са изискуеми.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност, както в случая, или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. Още към 31.12.2021 г. правната сфера на молителя е била обременена с надхвърлящи активите пасиви, тъй като при наличие на ликвидни активи от 103000 лева, при задължения от 112000 лева дружеството вече е свръхзадължено и това състояние не е преодоляно към 30.11.2022 г., нито към приключване на устните състезания. Така състоянието на свръхзадълженост предшества неплатежоспособността, поради което производство по несъстоятелност следва да бъде открито на това основание.

Предвид липсата на данни за наличието на имущество на молителя, което да е достатъчно за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност и при неизпълнено задължение от молителя, респ. от неговите кредитори за внасяне на сумата 6000 лева, указано им с определение от 23.11.2022 г., са налице всички предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, едновременно с което дружеството да бъде обявено в несъстоятелност и производството да бъде спряно. В тази хипотеза временен синдик не се назначава, нито се определя дата за провеждане на първо събрание на кредиторите.

Съгласно чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, "А.Ф." ЕООД следва да бъде осъдено да заплати в полза на съда дължимата за производството държавна такса в размер на 250 лева, която да бъде събрана от масата на несъстоятелността.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА СВРЪХЗАДЪЛЖЕНОСТТА на „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц. и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА Й ДАТА** – 31.12.2021 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, по отношение на „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц..

СПИРА производството по т. дело № 2128/2022 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ, на КРЕДИТОРИТЕ и на ДЛЪЖНИКА „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц., че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на СГС, а именно: ****, ВИС код на БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА – BNBGBGSD, необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ в размер на 6000 (шест хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц..

ОСЪЖДА „А.Ф.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Бусманци, ул. "****", представлявано от управителя Х.И.Ц., на основание чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, да заплати в полза на бюджета на Софийски градски съд, сумата 250 (двеста и петдесет) лева – държавна такса за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 ТЗ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____